

Psalm 23
Openb. 7 : 9 – 17

Ps. 90 : 1, 9
Ps. 51 : 1
Ps. 37 : 3, 6
Ps. 73 : 12
Ps. 23 : 1, 3

Tekst: Op. 7 : 17

Het altijd zorgende Lam

1. Zijn positie
2. Zijn schare
3. Zijn zorg

Je hebt dat bij films soms: er speelt zich een verhaal af, en opeens verspringt het beeld. En je bent ergens anders, zelfs in een andere tijd, bijv. het verleden. En nadat dat stuk verleden vertoond is gaat het verhaal weer verder. Het intermezzo moest helpen in het zich afspelende verhaal.

Openbaring 7 is een intermezzo tussen Op. 6 en 8 in. In Op. 6 wordt ons verteld over hoe Johannes de opening van de eerste 6 zegels van de boekrol van Gods geschiedenis met de wereld naar de voleinding toe ziet gebeuren. In Op. 8 wordt verteld over de opening van het zevende zegel. En Op. 7 vertelt hoe Johannes twee andere visioenen ontvangt. Daarin worden de achtergronden van de geschiedenis getoond. We krijgen als lezers extra informatie. In het eerste visioen over hoe door verzegeling God Zijn volk veilig stelt voor de oordelen die nog volgen zullen. In het tweede visioen waar we van. speciaal naar luisteren zien we hoe het veilig gestelde volk inderdaad in de hemel bij God is aangekomen. – Zo'n soort intermezzo waarin Gods grote doel waar alles op uitloopt wordt geschilderd vinden we ook in Openbaring 10 tussen de 6^e en 7^e bazuin in; en in Open. 16 tussen de 6e en 7^e schaal. De functie van ons tekstgedeelte is dus, dat we te midden van een geschiedenis die zich ontwikkelt als kerk een bemoediging ontvangen zodat we weten waar het heengaat.

In dit visioen staat het Lam centraal en we ontmoeten Hem nu vooral als het altijd zorgende Lam. – Altijd zorgen, dat kenmerkt sommige mensen. Moeders nogal eens. Altijd maar bezig zijn om het goed voor anderen te maken. Altijd zorgend, dat is hoe Christus er voor de Kerk een eeuwigheid lang zal zijn. Op aarde is die zorg voor hen begonnen en die houdt nooit op.

1. Het altijd zorgende Lam – Zijn positie

Want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen. Het Lam, dat in het midden van de troon is. Dat is de positie van het Lam.

We horen hier weer over de troon van God als het centrum van de hemel. God is Koning. De hemel is Zijn paleis. En alles en iedereen heeft zijn plaats rondom zijn troon. In Op. 4 hoorden we al hoe er 24 tronen voor de 24 ouderlingen, de vertegenwoordigers van de kerk van OT en NT waren. De vier dieren zijn rondom de troon. In Op. 5 horen we over de engelen rondom de troon. En in ons tekstgedeelte zelfs over een schare van mensen.

Maar als het dan over het Lam gaat, die is niet naast de troon, die staat niet voor de troon. Nee, die is in het midden van de troon. Dwz. Hij neemt deel in Gods regering. Hij is net als de Vader God de Almachtige om wie alles draait.

Het Lam dat in het midden van de troon is. Het bepaalt er ons bij dat Christus regeert. Niet de duivel. Niet de mensen, van wat voor kerk ze ook zijn. Niet de koningen van de aarde. Laten we het onthouden! Ook als we ons zorgen maken over hoe het er in de wereld aan toe gaat. Ook als we ons zorgen maken over hoe het er in de kerk aan toe gaat.

Het bepaalt er ons ook bij dat er geen hemel is zonder Christus. Zo wordt er nog wel eens over de hemel gedacht. Mensen die bij het geloof in God niet veel verder komen dan vraagtekens en Hem dan dus ook niet geloofd en gediend hebben praten over sterven als over naar de hemel gaan. Alsof er voor mensen vrij automatisch een staat van heerlijkheid en geluk volgt bij de dood. Maar in onze tekst worden we erop gewezen dat het Lam in het midden van de troon is. Hij staat centraal in de hemel. En je komt alleen maar een paleis binnen als de koning van het paleis je ontbiedt. De enige mogelijkheid om binnenkort in paleis Noordeinde binnen te komen is om audiëntie bij de koningin aan te vragen. Zij woont er. En zonder haar uitnodiging kom je er niet binnen.

Christus wordt zo gemakkelijk genegeerd door mensen. Ze leven zo gemakkelijk aan Hem voorbij. Hebben wij dat misschien gedaan? Jongens en meisjes: wat is jullie antwoord op de vraag: wie is de belangrijkste persoon voor jou? Misschien zeg je dan niet meteen: de HJ. Maar dat mocht best zo zijn.

Het LAM in het midden van de troon. Met die naam, en in die gedaante komen we de Zoon van God in Openbaring veelvuldig tegen. Het herinnert ons aan hoe Hij op aarde was. Hoe Hij daar als een offerlam werd, om het grote verzoeningsoffer voor de zonden der wereld te brengen. Hoe Hij leed en stierf aan het kruis. Zie het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Dat kruisoffer is geen incident dat snel voorbij is en daarna vergeten wordt. Het blijft tot in der eeuwigheid van belang. Het tekent de Zoon voor eeuwig. En als wij onze aandacht op Christus richten dan zien we steeds weer het Lam.

Dit Lam wordt in de hemel groot gemaakt. De mensen van de schare voor de troon roepen luidkeels: De zaligheid zij onze God, Die op de troon zit, en het Lam. En al de engelen rondom de troon doen eraan mee. De ouderlingen en de vier dieren eveneens. En wij? Is er in ons hart aanbidding voor het Lam?

2. Zijn schare

Want het Lam, Dat in het midden van de troon is zal HEN weiden, en zal HUN een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van HUN ogen afwissen. Dat gaat over mensen. Het zijn veel mensen. Het is een schare die niemand tellen kan. Zoveel mensen, dat je de tel kwijt raakt, als je begint te tellen. Net zo, jongens en meisjes, als je zou beginnen met alle steentjes van een grindpad te tellen. Dat lukt je gewoon niet.

Die schare. We lezen in vers 9 dat ze bestaat uit mensen uit allerlei landen, uit allerlei volkeren, uit allerlei families, die allerlei verschillende talen spreken. Dus het zijn niet alleen maar Nederlanders, of joden, of negers. Mensen van overal vandaan. De HJ heeft toch ook gezegd: gaat dan heen, onderwijs alle volken.

De mensen hebben allemaal lange witte klederen aan en palmtakken in hun handen. Zowel de klederen als de palmtakken stralen overwinning uit. Iedereen is prachtig aangekleed en staat met palmtakken, zoals wanneer de koning de stad binnenkwam na een grote overwinning op een verslagen vijand. Hij werd toegejuicht. En zijn volk deelt in de vrijheid en in de goederen die door de overwinning van het koningsleger zijn binnengehaald.

Eén van de ouderlingen stelt Johannes de vraag: Dezen, die bekleed zijn met de lange witte klederen, wie zijn zij, en van waar zijn zij gekomen? De ouderling vraagt daar aandacht voor. Wat zijn dat voor mensen die in de hemel zijn en waar komen ze vandaan? Johannes acht zich niet bekwaam om daar wat over te zeggen: Die ouderling weet het volgens hem beter. En de ouderling vertelt het dan: Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed van het Lam. Twee dingen worden hier over hen gezegd. Allereerst: de heerlijkheid van de hemel wordt voorafgegaan door verdrukking op aarde. De grote verdrukking, dat is de werkelijkheid voor Gods kerk in deze wereld. Ze wordt in deze wereld niet geholpen, niet gestimuleerd, maar tegengewerkt, benadeeld en aan de kant geduwd. Soms met woorden, soms met slinkse behandeling, soms ook met regelrecht geweld.

Verdrukking. Zolang de vijandschap van de omringende wereld voor de kerk wel meevalt, denken we wel eens dat het met de verdrukking misschien meevalt. Maar dan is ze er alleen maar in andere vorm. De HJ vertelde in de gelijkenis van het zaad dat het met het goede zaad verkeerd kan gaan door verdrukking of vervolging, maar ook door de zorgvuldigheid van deze wereld en de verleiding van de rijkdom. Vervolging en verleiding dat zijn de twee manieren waarop de kerk in deze wereld belaagd wordt.

In 2 Thess. 2 informeert Paulus zijn lezers dat ze niet moeten geloven dat de dag van Christus meteen al komt. Hij wijst ze er dan op dat die dag niet komt voordat de afval komt en de mens der zonde, de zoon des verderfs. De opname van de gelovigen door de HJ, waarover Paulus in zijn eerste brief schreef verwachten als een opname VOOR de grote verdrukking is volgens Paulus niet de juiste interpretatie. Jezus Zelf zei het toch ook tegen Zijn kerk: In de wereld zult gij verdrukking hebben.

De tweede van de dingen die de verlostte schare kenmerken is: dat ze hun lange klederen gewassen en wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam. Het bloed van het Lam. Dat staat steeds voor het feit dat de HJ Zijn leven gaf aan het kruis. Toen Zijn bloed vloeide, werd Hij een offer voor de zonde der wereld. Kleding wassen doen wij veel. Het gaat tegenwoordig ook nogal makkelijk met onze wasmachines en drogers. Maar het gaat hier niet maar over kleding. Het gaat hier over het leven, wie je bent voor God. En ons leven wordt dan uitgebeeld door vuile kleren. Het gewaad van ons leven is vol vlekken. Wij stinken. Wij hebben er misschien zelf geen last van maar God vindt dat. Vertelt het ons. Hij wijst ons op ons gebrek aan liefde voor Hem en voor onze naaste. Onze zelfzucht. Hoe verkeerd het is om jaloers te zijn. Je leven moet gewassen worden. En geleid door de Heilige Geest gaan we dat ook doen. Christus wordt ons gepredikt. En we zoeken onze klederen te wassen in Zijn bloed. Wat moet je ervoor doen? Geen werk. Het is een kwestie van gebed en geloof. In het gebed de Heere zoeken, onze zonden aan Hem vertellen, en het met David vragen: Was mij geheel, zo zal ik witter wezen dan sneeuw, die vers op 't aardrijk nederviel. En dan geloven in de HJ. Rusten op Zijn offer. Vertrouwen dat God om Hem ons leven wil reinigen.

Een jonge moeder probeerde aan haar vier jaar oude dochter haar vaders dood uit te leggen. Het meisje vroeg waar opa nu was. Haar moeder zei: ik ben er zeker van dat hij in de hemel is, want hij

was een erg goede man. Het meisje antwoordde verdrietig: Ik denk dat ik niet in de hemel kom. Waarom niet, vroeg haar moeder? Want ik ben niet erg goed. Ze wist dat ze nogal eens stout was. Nee, wij komen niet in de hemel omdat we goede mensen zijn. We komen in de hemel, omdat we hebben leren inzien dat we helemaal geen goede mensen zijn, en omdat we door God zelf geleid en onderwezen het bij Christus hebben gezocht. Weten we daar van? Wijzen we onze kinderen daar ook op?

3. Zijn zorg.

De ouderling spreekt verder: Omdat hun klederen door het bloed van het Lam zijn witgemaakt, zijn zij voor de troon van God, en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel, en Die op de troon zit zal hen overschaduwen. Zij zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. En dan is het vers van onze tekst de verklaring van het geluk dat de verlore schare meemaakt: Want het Lam, dat in het midden van de troon is zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren, en God zal alle tranen van hun ogen afwissen. De zorg van het Lam wordt hier beschreven.

Allereerst doordat Hij hen weiden zal. Weiden dat is een woord uit de herderswereld. De herder weidt zijn kudde. In psalm 23 zegt David: de Heere is mijn herder, Hij doet mij nederliggen in grazige weiden. Het vervolg daar is: Hij voert mij zachtjes aan zeer stille wateren. Nu het water is hier ook: Hij zal hun tot een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren. Honger en dorst staan voor het tekort en gebrek dat het leven op aarde nogal eens tekent. Letterlijk tekort. Geen eten en geen drinken. Mensen maken dat in deze wereld in armere gebieden mee. Of geestelijk tekort: je zit met een tekort aan geloof, aan hoop aan liefde, je ervaart de nabijheid van God weinig, en je voelt je niet opgewassen tegen de strijd die op je af komt. Daar zal het niet meer zijn.

Waterbronnen. In dit verband is het volgende illustratief: John Patton was in het midden van de 19^e eeuw als zendeling op de Nieuwe Hebriden. Maar zijn eerste pogingen om het evangelie aan de bewoners van het eiland Aniwa bekend te maken stuiten erop af dat ze hun eigen goden hadden, en niet dachten dat ze een ander nodig hadden. Ze bespotten Patton. Patton bracht dit in het gebed voor God. Toen viel het hem op dat de bewoners van Aniwa een groot probleem hadden met water. In de regenperiode van dec. – april was er water genoeg. maar in de andere maanden niet. Omdat Aniwa vlak was, trok het geen water aan. Patton dacht dat de Heere hem aandrong om een waterput te graven. De mensen vonden het vreemd. Dat hadden ze nog nooit gedaan. Water kwam van boven, maar niet uit de grond. Ze wilden ook niet helpen. Patton zette toch door. En hij vertelde de mensen: God zal ons water geven uit de grond. En toen hij erg diep had moeten graven, stuitte hij inderdaad tenslotte op water. En hij zei: Kom en zie de regen die God voor ons voorzien heeft uit de aarde. De inboorlingen proefden het water, dat drinkbaar was. En ze zeiden: Nooit hebben de goden van Aniwa ons geholpen. Maar nu u naar ons eiland gekomen bent is de wereld omgekeerd. Maar de hoofdmans had een zorg: wat als John het water voor zichzelf wilde houden? Maar hij antwoordde: Kom en neem er zoveel van als je wilt. Ik geloof dat er altijd genoeg zal zijn en hoe meer we het gebruiken hoe beter het zal worden. Zo gaat het met veel van de gaven die God geeft en we hoeven niet anders te doen dan zijn naam te danken.

Levend water. Het staat voor het heil dat er in Christus overvloedig voor zondaren is. Voor de gaven van de Geest waardoor ons door de zonde ontluisterde bestaan weer op God gericht wordt, en waardoor de kennis en de krachten van God weer in ons gaan functioneren. We mogen er hier op aarde al van ontvangen. Als het Lam onze Herder is, zijn we geen mensen die zonder hoeven blijven zitten. We komen in deze wereld wel tekort tegen, maar de Heere wil er steeds weer in voorzien.

Waterbronnen zullen er in de eeuwigheid genoeg zijn. In het nieuwe Jeruzalem is een rivier van het water des levens, helder als kristal, lezen we in Op. 22.

En straks is alle leed voorgoed voorbij. Dat horen we in de woorden: En God zal alle tranen van hun ogen afwissen. Tranen horen bij het leven op aarde. Ook bij het leven van een kind van God. Die kent zelfs een verdriet dat de wereld niet kent. Namelijk het verdriet over alles wat niet naar Gods wil is en niet tot Gods eer is in deze wereld. Dat is de droefheid naar God die een onberouwelijke bekering tot zaligheid tot gevolg heeft, waar 2 Kor. 7 : 10 over spreekt. Als we in Gods heerlijkheid aankomen zal het allemaal voorbij zijn. Als de zeven zegels geopend worden zien we het rode paard van de oorlog, het zwarte paard van de honger, het vale paard van de dood opdoemen en nog veel meer ellende opdoemen. Wie zou niet wenen? Al die tranen worden straks afgewist. Op zo'n manier dat er daarna ook geen tranen meer zullen volgen. Er zal geen rouw, gekrijt noch moeite meer zijn, want de eerste dingen zijn weggegaan.

Hier op aarde belijden Gods kinderen in geloof: De Heere is mijn Herder, mij zal niets ontbreken. In de hemel maken ze het volop mee. Het Lam, dat hun verlosser werd, en door wie ze op aarde leefden, zorgt ook dan. Het altijd zorgende Lam voorziet in voortdurende blijdschap, vrede en zaligheid. Zo mag ieder die de Heere vreest vertrouwend zingen: Gij zult mij leiden door uw raad, o God mijn heil mijn toeverlaat, en mij hiertoe door u bereid, opnemen in uw heerlijkheid.

Amen